

Universitätsbibliothek Wuppertal

L. FENE||STELLAE DE MAGI||stratibus, sacerdotijsq[ue]
Roma=||norum libellus

L. <Fenestrella>

Basileae, 1523

De aedilibus. Cap. XI.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-810](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-810)

ficit, dictum, authore Varrone, à lu
 endo, id est, soluendo: quoniam in ^{Lustrū}
 quinque annos olim prædia locari
 solebat & quinto quoque anno ve
 tigalia tributaque exigebat. Lu
 strū ergo à Latinis vocatur quod à
 Græcis Olympias, id est quinque- ^{Olympi}
 nium: ita tamē ut quadriennio exa- ^{as.}
 cto quinto quoque anno ineūte Lu
 strum peractū esse intelligatur. Gen
 sores peracto magistratu suo in ta
 bulis publicis acta Césoria describe
 bant quæ in æde Nympharū serua
 batur, vnde Gi. pro Mil. de Clodio
 loquens, cùm inquit, qui ædē Nym
 pharum incendit ut memoriam pu
 blicam recensionis tabulis publicis
 impressam aboleret.

*Acta
Césoria*

De AEdilibus. CAP. XI.

Adiles ab ædibus sacrīs & pri- ^{Aediles}
 uatis quarum curā gerebant ^{vnde dicitur}
 i.j.

dicti sunt. Is magistratus non ad ædes tantū, sed ad alia etiā Reip. munera pertinebat ut Cic. testatur his verbis actione 7, in Verrem. Nunc sum designatus ædilis, habeo rationem quid à pop. Ro. acceperim. mihi ludos sanctiss. maxima cum ceremonia Cereri, Libero, Liberæque, faciendo: mihi Florā matrem pop. plebique Ro. ludorum celebritate placadā. Mihi ludos antiquissimos, qui primi Romani sunt nominati maxima cum dignitate ac religione Ioui, Junoni, Mineruæque esse faciedos. Mihi sacrarum ædium procurationem. Mihi totam urbem tuendā esse cōmissam, ob earū rerum laborem, & solitudinem fructus illos um ho- datos antiquiore in Senatu sententia dicendæ locum, togā, prætextā, sellā curulem, ius, imagines, ad memoriā

moriā posteritatēmque prodēdam.
Ex quibus verbis satis apparet ædi-
litij muneris fuisse ludos sacros, &
soleennes instituere ac procurare. Sa-
crarum ædium & priuatariū curam
gerere. Reliqua munera vt facilius
intelligātur, considerādum est ædi-
lium duo genera fuisse, nēpe Patri-
cios & plebeios. Plebeij primū crea-
ti sunt postquā pop. ē sacro monte
redit. Impetrauit enim à Patrib. vt
sibi liceret alios magistratus creare
qui Tribunis ministri essent. Ædes
sacras & priuatas curarent, & anno-
næ p̄tæ essent. Cæterū aliquāto p̄st
tēpore, vt Liu. li. 6. scribit, cùm à diu-
tinaria in cōcordiā redactis ordinib.
Senatus eam dig. à esse cēseret
vt ludi maximi fierent & dies vnius
ad triduū adiiceretur, recusantibus
id munus Ædilib. pleb. cōclamatū.

Duo æ-
dilium

genera.

est à patriciis iuuenibus, se id hono-
ris deorū immortalium causa liben-
ter acturos vt Ædiles fieret, quibus
cùm ab vniuersis acte gratiæ essent,
factum Senatusc. est, vt duos viros
ædiles ex patribus dictator pop. ro-
garet. Duo itaque patricij ædiles cre-
ati sunt: id quod factū esse Liu.li.7.
scribit, quo anno prætoria dignitas

Aedili-
tas ma-
ior.

instituta. Hæc verò maior ædilitas
à Plutarcho dicta est. Cùm enim su-

Curules

periores Ædiles plebeij vocaréetur,
hi Aediles curules, idque à curru,

quoniam sella curuli vtebantur se-
Aediliū
insignia

dentes solio eburneo, purpura, &
regiis insignibus ornati. Neque so-
lùm erat a dilium ludos procurare,
sed etiā prouidere qua de causa, &
quibus in spectaculis fierent locum
que cuilibet ordini in spectaculis as-
signare. Illud etiam munus fuit, vt

ædilis

R.

ROMANORVM. 127

ædilis quisque sua impensa & sumptibus, ludos pro modo patrimonij ac dignitatis suæ celebrandos procuraret, ut ex Ci. 2. Offic. intelligi potest quo in loco dicit vitadā esse suspicionē avaritiæ. Multi enim ut ludorum sumptū vitarent, ædilitatē non petebāt. Mamerco, inquit, homini ditissimo, prætermisso ædilitatis cōfusatus, repulsam attulit. propterea idē Cic. dicit Murænā, qui ædilis nō non fuerat, ludos in prætura fecisse ut à se suspicionē avaritiæ remouisset, & sibi pop. Ro. benevolentia ac studium cōciliaret. Sic enim solebat facere qui ad maiores honores, & magistratus aspirabāt ut prius ædilitatem peterent. Fuit enim ædilitas primus gerēdorum magistratuū gradus ad quem magistratum præ-
Gradus
ad maio
res Ma
gistra-
 terea spectabat, legū, plebiscitorum

i.iiij.

& Senatus cons. curam habere, quæ primū in ædē Cereris ad ipsos Aediles deleta sunt: postea verò ad ætrium translata pertinebat etiā cura Fastorum, annonæ, cloacharum public. aquæ ductuum, & cæterorum ædificiorum, ut lauta, munda, integraque & expedita asseruarentur. ædilium quoque officiū fuit causas & lites redhibitorum dirimere. i. in quibus agebatur de rei corruptæ vitiō quam quis aut vendiderit, aut cōmutauerit: quicquid enim vitiosum pro syncero, aut fractum pro integro, vñniisset, ædilitio edicto redhiberi solebat: vnde apud Iuris. tit. est inscriptio de ædil. edict. Vt rebantur & ipsi in iure dicundo sellis incuruos pedes habentibus. Cic. 3. Legibus, hæc ex legib. 12. tabul. de hoc magistratu scripsit:

*Redhibitorum
causa.*

Sunto